

[Aksel Larsen.]

af forhandlingerne er der blevet stillet et mæglingsforslag, der har været til afstemning efter de regler, folketinget selv har fastsat, og er blevet forkastet. Hvad er der så at gøre? Parterne må forhandle igen. Jeg sagde det i radioen i går, og jeg gentager det her. Det, der bør ske, er, at parterne bør forhandle igen og søge at nå frem til et resultat, som kan skabe et grundlag for, at arbejdskonflikten holder op. Det, regeringen burde gøre, er ikke at komme med et sådant lovforslag, men med al den autoritet, den er i besiddelse af, at gentage, hvad den højtærede statsminister har gjort een gang, at sige til parterne: nu må I forhandle igen og tage hensyn til, at der åbenbart må være noget utilfredsstillende i mæglingsforslaget, siden det blev forkastet med så stor majoritet af arbejderne. Jeg er aldeles sikker på, at når en kortvarig, begrænset strejke kunne rokke arbejdsgiverforeningens ledere fra deres ultimative nej til de indrømmelser, der ligger i mæglingsforslaget — de er ikke store, de er utilstrækkelige, men de er der — vil man ved en fornyet forhandling efter dette aldeles utvetydige nej fra arbejdernes side kunne opnå bedre resultater og opnå mulighed for, at denne historie klares gennem forhandlinger parterne imellem og sådan, at man hverken skal have den ene eller den anden form for voldgift og slet ikke — hvad jeg vil anse for noget af det mest uretfærdige og uanstændige af alt — lader folketinget, som har sagt til arbejderne: hvis I stemmer sådan og sådan efter disse meget udviklede, udemokratiske regler, vi herved fastsætter i mæglingsloven, skal I få lov til at bestemme over mæglingsforslagets skæbne, komme og sige: ja, nu har I gjort det, men vi retter os ikke efter det. Jeg har svært ved at finde ord for at karakterisere dette her, og jeg vil gerne gentage: vi stemmer imod, hvis dette lovforslag kommer til endelig afstemning. Vi beklager, at regeringen har fremsat det, og vi opfordrer til, at man indstiller sig på — for tinget kan jo overveje sagen i udvalget meget længe — at det, der først bør ske, er fornyet forhandling mellem parterne. Man bør forsøge ad den vej at nå til et resultat.

Formanden: I anledning af det ærede medlem hr. Aksel Larsens meddelelse ved-

rørende politiafspærringen gør jeg opmærksom på, at lederen af den politiafdeling, der har ansvaret for ordenen på Slotsholmen, overfor mig har erklæret, at selvfølgelig har enhver, som har lovligt ærinde til folketinget, adgang til folketinget. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen, der er næstformand i det ærede medlem hr. Aksel Larsens gruppe, overværede denne samtale med den ledende politirepræsentant. (*Aksel Larsen:* Men det har ikke givet noget resultat, hr. formand!). Det må jeg formode det har.

Viggo Stareke: I den standende strid, som har optaget sindene så meget i den sidste tid, er der sket det, at forligsmandens mæglingsforslag er blevet anbefalet både af arbejdernes og arbejdsgivernes ansvarlige organisationer, og når organisationernes mænd har anbefalet mæglingsforslaget, kan dette ikke være helt ved siden af. Men vi står i dag overfor den situation, at arbejderne ved afstemningen har forkastet forslaget med ca. 53 pct. af stemmerne mod ca. 47 pct., medens arbejdsgiverne har vedtaget det.

Fra vor side havde vi helst set, at parterne selv havde kunnet forhandle sig til rette om lønspørgsmålet, og vi havde også helst set, at forligsmandens mæglingsforslag var blevet vedtaget, sådan som organisationerne havde anbefalet det. Fra vor side havde vi også helst set så få indgreb som muligt, men som forholdene ligger i dag, vil alle parter stå sig bedst ved, at produktionen kommer i gang og der skabes ro og arbejdsfred; derfor kan vi anbefale, at mæglingsforslaget, sådan som regeringen ved det foreliggende lovforslag har fremsat det, ophøjes til lov. Det er på en måde vendt til begge sider, både mod strejkerne og mod lockouterne.

De forslag, som lå i horisonten af den højtærede økonomiministers tale vedrørende avancestop, prisstop og vel før eller senere også lønstop, er vi derimod meget betænkelige ved, men der vil senere blive lejlighed til at komme tilbage til dette.

Jeg tror ikke, befolkningen er særlig interesseret hverken i et prisstop, et lønstop eller et avancestop; derimod tror jeg, at den er ganske overordentlig interesseret i et skattestop, i et udgiftsstop for de offentlige